

Przedmiot: Podstawy komunikacji interpersonalnej

I. Informacje ogólne

Jednostka organizacyjna	Wydział Rehabilitacji Zakład Terapii Zajęciowej Kierownik: dr Grzegorz Bednarczuk
Nazwa przedmiotu	Podstawy komunikacji interpersonalnej
Kod przedmiotu	TZ-I-60
Język wykładowy	Polski
Rodzaj kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Obowiązkowy
Poziom kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia)	I ^o
Rok studiów	I
Semestr	I
Liczba punktów ECTS	2 ECTS W- 15 godz., ćw. – 15 godz., samokształcenie – 20 godz.
Imiona i nazwiska wykładowców	dr Anna Dąbrowska-Zimakowska anna.zimakowska@awf.edu.pl
Program (programy) studiów, w którym realizowany jest przedmiot	Terapia zajęciowa
Sposób realizacji zajęć (stacjonarny, uczenie się na odległość)	Stacjonarny
Wymaganie wstępne i dodatkowe	brak

II. Informacje szczegółowe

Cele przedmiotu

C1	Zapoznanie studentów z podstawowymi zasadami komunikacji interpersonalnej. Ukazanie prawidłowych warunków przebiegu aktu komunikacyjnego, uczulenie na możliwość popełnienia błędów w trakcie komunikacji.
C2	Ukazanie potrzeby stosowania modeli i zasad komunikacji klinicznej i terapeutycznej.
C3	Przedstawienie strategii skutecznego porozumiewania się z pacjentami/klientami oraz osobami współpracującymi.

Efekty kształcenia w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu

Efekt uczenia się standard	Efekty kształcenia dla przedmiotu	Odniesienie do celów	Odniesienie do charakterystyk II stopnia PRK
Wiedza			
W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie: K_W19 Rozumie pojęcie sytuacji trudnej i sytuacji kryzysowej, oraz zna zasady wspierania osób w tych sytuacjach.	1. Definiuje proces komunikowania się oraz dokonuje jego charakterystyki oraz rozumie konieczność edukowania się w zakresie komunikowania się w pracy z osobami będącymi w różnych sytuacjach życiowych. 2. Zna reguły skutecznej komunikacji; zna zasady aktywnego słuchania oraz uzasadnia potrzebę ich stosowania w pracy terapeutycznej. 3. Potrafi opisać specyfikę komunikacji terapeutycznej. 4. Opisuje zasady komunikowania się w sytuacjach pomocowych i współpracy w różnych grupach uczestników terapii zajęciowej.	C1 C2 C3	P6S_WK
Umiejętności			
W zakresie umiejętności absolwent potrafi: K_U10 Potrafi porozumiewać się i współpracować z osobami w kryzysie oraz z osobami z ograniczeniami w funkcjonowaniu, osobami z niepełnosprawnością lub chorymi oraz wykluczonymi społecznie, przy użyciu różnych technik komunikacji interpersonalnej	1. Potrafi stosować zasady poprawnego porozumiewania się z osobami wymagającymi profesjonalnego wsparcia ze strony terapeuty zajęciowego. 2. Stosuje poprawnie techniki skutecznego komunikowania się i dba o relację partnerską w relacji z osobami o różnych charakterystykach.	C1 C2 C3	P6S_UK
Kompetencje społeczne			
W zakresie kompetencji absolwent gotów jest: K_P05 W sposób profesjonalny buduje relację z osobą zdrową lub chorą, z jej środowiskiem społecznym, rodziną i najbliższym otoczeniem. Stosuje TZ zgodnie z zasadami praktyki nakierowanej na potrzeby osoby lub grupy społecznej, dla promowania zdrowia i dobrostanu, traktując działalność człowieka, jako fundament rozwoju społecznego i zapewnienia sprawiedliwości społecznej.	1. Potrafi przy użyciu różnych technik komunikowania się nawiązać prawidłową relację z osobami doświadczającymi różnego rodzaju trudności.	C1 C2 C3	P6S_KR
K_P06 Profesjonalnie i zgodnie z zasadami dyskrecji przekazuje informacje innym terapeutom, członkom zespołu interdyscyplinarnego, pomocnikom, studentom, jak również osobom niezwiązanym z TZ.	1. Potrafi w sposób profesjonalny przedstawić swoje stanowisko oraz sytuację uczestników terapii osobom z którymi współpracuje.	C1 C2 C3	P6S_KO

Treści programowe			
Treści programowe	Tytuł wykładu	Odniesienie do efektów kształcenia kierunkowych/ przedmiotowych	Odniesienie do celów przedmiotu
TP1	Zajęcia wprowadzające w tematykę wykładu. Komunikacja interpersonalna – podstawowa terminologia.	KW_19/1	C1
TP2	Poziomy komunikacji. Natura języka i komunikacja niewerbalna. Systemy reprezentacji. Kierunek, style i zachowania komunikacyjne	KW_19/1	C1
TP3	Analiza procesu komunikowania się. Zasady skutecznej komunikacji. Bariery w komunikowaniu się.	KW_19/1,2	C1, C2
TP 4	Sztuka słuchania: słuchanie aktywne, empatyczne, otwarte, świadome. Otwartość i odsłanianie się. Ekspresja i pełna komunikacja. Techniki komunikowania się.	KW_19/1,2,3,4	C2, C3
TP5	Asertywność w komunikacji. Zachowania uległe i dominujące.	KW_19/1,2,3,4	C2, C3
TP6	Analiza transakcyjna.		
TP7	Komunikacja interpersonalna, terapeutyczna i kliniczna. Modele komunikowania się. Postawy sprzyjające i zakłócające budowanie relacji terapeutycznej.		
TP8	Zaliczenie.	KW_19/1,2,3,4	C1,C2, C3
	Treść ćwiczeń		
TP9	Wprowadzenie do zajęć. Interakcje, rozmowa, obserwacja – ćwiczenia.	K_U10/1,2 K_P05/1	C2,C3
TP10	Techniki komunikowania się. Samoświadomość w zakresie komunikowania się. Kształtowanie kompetencji komunikacyjnej.	K_U10/1,2 K_P05/1	C2,C3
TP11-12	Sztuka aktywnego słuchania – warsztaty.	K_U10/1,2 K_P05/1	C2,C3
TP13-14	Specyficzne problemy komunikowania się i współpracy z osobami w różnych stanach chorobowych i różnym położeniu psychospołecznym. Porozumiewanie się z osobami z zaburzeniami ekspresji mowy, z osobami z niepełnosprawnością wzroku, słuchu, z osobami w śpiączce. Porozumiewanie się z osobami z zaburzeniami nastroju.	K_U10/1,2 K_P05/1 K_U10/1,2 K_P05/1 K_P06/1	C2,C3
TP15	Zaliczenie		

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne		
Treści programowe	Metoda dydaktyczna	Odniesienie do efektów uczenia się kierunkowych/ przedmiotowych

TP1-TP8	wykład informacyjny wykład problemowy wykład konwersatoryjny	KW_19/1,2,3
TP9-TP15	Dyskusje, scenki, elementy dramy	K_U10/1,2 K_P05/1 K_P06/1
Środki dydaktyczne: ✓ Komputer ✓ Rzutnik multimedialny ✓ Prezentacje tematyczne ✓ Wydruki tabel, opisów przypadków, etc.		

Metody i kryteria oceniania		
Efekt uczenia się dla przedmiotu	Treści programowe (TP)	Typy/ Metody oceniania D – ocenianie diagnostyczne, F- ocenianie formujące, P – ocenianie podsumowujące * lub wybór z załączonej listy walidacji wyników
KW_19/1,2,3	TP1-TP8	F – sprawdzian pisemny

przypadku, rozpoznanie, F – sprawdzian pisemny, dyskusja, obserwacja, P - egzamin pisemny lub wybór z załączonej walidacji wyników.

K_U10/1,2 K_P05/1 K_P06/1	TP9-TP16	D–ocenianie diagnostyczne (ocena przypadku)
---------------------------------	----------	---

*D – ocena Szczegóły: Wykłady są zaliczane na ocenę: na podstawie ustnej odpowiedzi z treści zajęć i prezentacji ustnej dotyczącej samokształcenia.

Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe
Literatura obowiązkowa (fragmenty): 1. McKay M., Davis M., Fanning P. (2010). Sztuka skutecznego porozumiewania się (roz. 1,2,3, 10). Gdańsk: GWP. 2. Adler R.B., Rosenfeld B.R., Proctor II R.F. (2018). Relacje interpersonalne (część I, część II) 3. Motyka M. (2013) Znaczenie komunikacji terapeutycznej z pacjentem. Sztuka Leczenia nr 3-4 str. 17-24 4. Suchańska A. (2011). Rozmowa i obserwacja w diagnozie psychologicznej; część 1, rozdział 1; część 2, rozdział 1 5. Steciwno A., Barański J. (2012). Porozumiewanie się lekarza z pacjentem i jego rodziną, rozdział: 2, str. 81-139 . Wrocław: Elsevier Urban & Partner. 6. Loyd & Maas (1992) Interpersonal Skills and Occupational Therapy. DOI: 10.1177/030802269205501005 Literatura uzupełniająca: Janus E. (2016) Psychologia w pracy terapeuty zajęciowego, rozdział 3 i 4. Wybrane zagadnienia. Warszawa: Wyd. Diffin.-111; r. 4 (cały). Warszawa: PWN Rollnick S., Miller W.R, Butler C. (2010). Wywiad motywujący w opiece zdrowotnej. Jak pomóc pacjentom w zmianie złych nawyków i ryzykownych zachowań. Warszawa: Wyd. SWPS. Stewart J. (2014). Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji interpersonalnej. Warszawa: PWN Chodkowski Z. (2017). Zarys charakterystyki komunikacji interpersonalnej, możliwe zakłócenia i bariery. Kultura – Przemiany – Edukacja.

Frączek A. (2012). Komunikacja interpersonalna. Studia Gdańskie. Wizje i rzeczywistość 9, 118-131

Punkty ECTS (1 pkt - 25 godz. pracy studenta)

RODZAJ ZAJĘĆ	GODZINY
Godziny kontaktowe	30
Przygotowanie się do zaliczenia	10
Samodzielna analiza literatury do zajęć	10
Razem = 50 godz. = 2 ECTS	